DANIELĄTKO

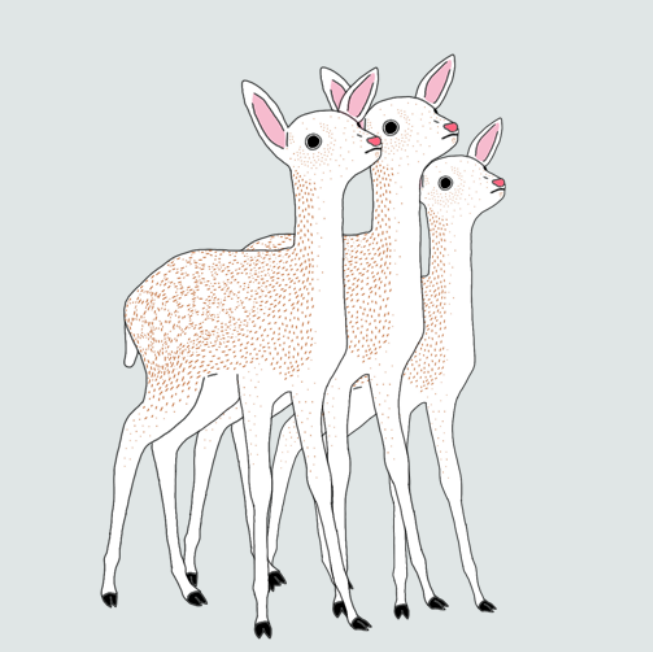

il. Marcelina Jarnuszkiewicz

Jak pełne smaku bywają definicje słownikowe, dobrze wiedzą ci, którzy lubią zaglądać do starych słowników. Na przykład XIX-wieczny tzw. „Słownik wileński” tak definiuje słowo DANIELĄTKO: „Danielątko, Danjelątko a. [albo] Danielę – cielę daniele”. Jak ktoś nie wie, co to znaczy, że cielę jest daniele, szuka dalej: „Danieli, Danjeli – od daniela”. A co to takiego daniel? To jasne: „Daniel, Danjel – zwierz mało co większy od sarny”.